

РЕШЕНИЕ

№ 3725

гр. София, 09.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **3771** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция /ТД/ на НАП - С., срещу решение от 11.03.2021 г. по НАХД № 10152/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 520226-F553711/06.07.2020 г., издадено от директор на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП - С., с което на [фирма], на осн. чл. 180а, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 228 714,76 (двеста двадесет и осем хиляди седемстотин и четиринадесет лева и 0.76 ст.) лева, за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1-3, във вр. с чл. 86, ал. 2 от ЗДДС. Твърди се, че решението е неправилно, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. В съдебно заседание, представляван от юрк. Г., моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Претендира присъждане на разноски, като прави възражение за прекомерност на поисканите от ответника разноски.

Ответникът, представляван от адв. Т., взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на разноски, съгласно представен списък.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 11.03.2021 г. по НАХД № 10152/2020 г., СРС е отменил НП № 520226-F553711/06.07.2020 г., издадено от директор на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП - С., с което на [фирма], на осн. чл. 180а, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 228 714,76 (двеста двадесет и осем хиляди седемстотин и четиринадесет лева и 0.76 ст.) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, но същите не са в съответствие с материалния закон, като е изложил съобразени с доказателствения материал правни изводи. Тези изводи са правилни и изцяло се споделят от касационната инстанция, поради което не се налага цялостното им преповтаряне.

Настоящата инстанция счита, че процесното решение е правилно. Налице е обстоятелство, което води до неправилност на НП, изразяващо се в това, че направеният извод за възникнало задължение по ЗДДС за дружеството е неправилен. От съдържащите се в преписката доказателства е видно, че не е налице осъществен състав на нарушение по чл. 86 от ЗДДС. В процесния случай преценката на районния съд за сделка по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е правилен. Касае се за продажба на обособена част от търговско предприятие, която сделка не представлява доставка на стока или услуга, съобразно цитираната норма. Както правилно е посочено в решението на СРС, в процесния случай се прехвърля съвкупност от права, задължения и фактически отношения, т.е. прехвърлените материални и нематериални активи са калкулирани на стойност, отразена във фактурата. Именно това е напълно достатъчно за квалифицирането като продажба на търговско предприятие и изключването от приложното поле на облагаемите доставки.

Изложеното дава основание да се приеме, че АНО не е обосновал и доказал наличието на основания за наличието на облагаема и възмездна доставка на услуга, от която е възникнало задължение за начисляване на данък, което с оглед изискването на доказаност на деянието от обективна страна и то от АНО, предопределя незаконосъобразността на наказателното постановление.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, претенцията на процесуалния представител на дружеството

за присъждане на разноси е основателна. На основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, касаторът следва да заплати на ответника разноси по делото за адвокатско възнаграждение. По делото е представен договор за правна защита и съдействие и Списък на разноските, съгласно които заплатеното от страна на ответника по касация адвокатско възнаграждение е в размер на 6653,74 лв. Настоящият съдебен състав обаче приема за основателно възражението на процесуалния представител на касатора за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение, като същото следва да се намали и присъди в размер, съобразно нормата на чл. 18, ал. 2, във вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно цитираните разпоредби, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението - при интерес от 100 000 лв. до 1 000 000 лв. - 3530 лв. плюс 2 % за горницата над 100 000 лв. В настоящия случай, горницата е $128714,76 \text{ лева} \times 2\% = 2574,30 \text{ лева} + 3530 \text{ лева} = 6104,30 \text{ лв.}$ Заплатеното възнаграждение надвишава определения в разпоредбата минимален размер, като делото не се отличава със съществена фактическа и правна сложност, както и приключването му в едно съдебно заседание, поради което възнаграждението следва да се редуцира в размер на 6104,30 лв.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 11.03.2021 г. по НАХД № 10152/2020 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], адвокатско възнаграждение по делото в размер на 6104,30 лв. (шест хиляди сто и четири лева и тридесет стотинки) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.